

Handwritten text in the top right corner, possibly a name or date, which is mostly illegible due to fading.

SPOLEČNĚ
DO ROKU

2004

Jako už tradičně na oslavy Nového roku sekoufně sjždeme ve Vojtěchově u Mildy a tentokrát se přidává i velvystanec ze Vsetína Jozka.

A jako každoročně i program je stejný. Fotbal a exkurze do okolních hospod i k Prostějovákům.

Silvastr pro nás už začal večer 30.12. - nejdrive dětským baletem - který brzy přerostl v blábunění nás všech. Až do rána. Zato silvastrouská oslava se rozbíhala pomalu ale pak nabrala otáčet. A opět do rána.

A samozřejmě skvělý ohňostroj, který nás sice stál 8.000 ale stál za to.

D
E
B

Handwritten notes in blue ink, including the words "Forest" and "Snow".

NEJDŘÍVE S TELELEVIZÍ DO GYRILKY A HNED PAK DO JESENÍKŮ

16.1
17.18.1

A jedeme na Pustevny - to když pořad české televize Toulava kamera měla zřejmě Bestydské jeskyně. Pustevny byly zapadlé čerstvým sněhem a tak zimní idyla byla maximální. Pepa, Lída a Jana se korečně dočkali televizního štábu a hned jehnali do Gyrilky. Kameraman a reportér sestup kupodivu zvládli lehce - ale zato pak nás trápili v podzemí celá dopoledne. „Vlezte tam a ještě jednou“ „Tváří se veselé“ „Jano ty jsi přímo herečka“ No ale vám tojm to mnohem hůř - ale vyhlavili jsme je var. Ti byli rodi. A hned po Gyrilce míří Pepa Arnošt a Lída a Jana do Jeseníků - a iaktinak do Turokova. Samozřejmě škontrolovali dolu Rudou Turokov.

Muzeum Novojičínka
Muzeum a pamětní síň Sigmunda Freuda
Česká speleologická společnost ORCUS v Bohumíně

dovoluje si Vás pozvat na vernisáž výstavy

EMINE BOJIR CHASAR

Pokladnice krasu

Výstava fotografií a krystalů

Výstavu zahájí Ing. Ivo Otáhal
ředitel MNJ

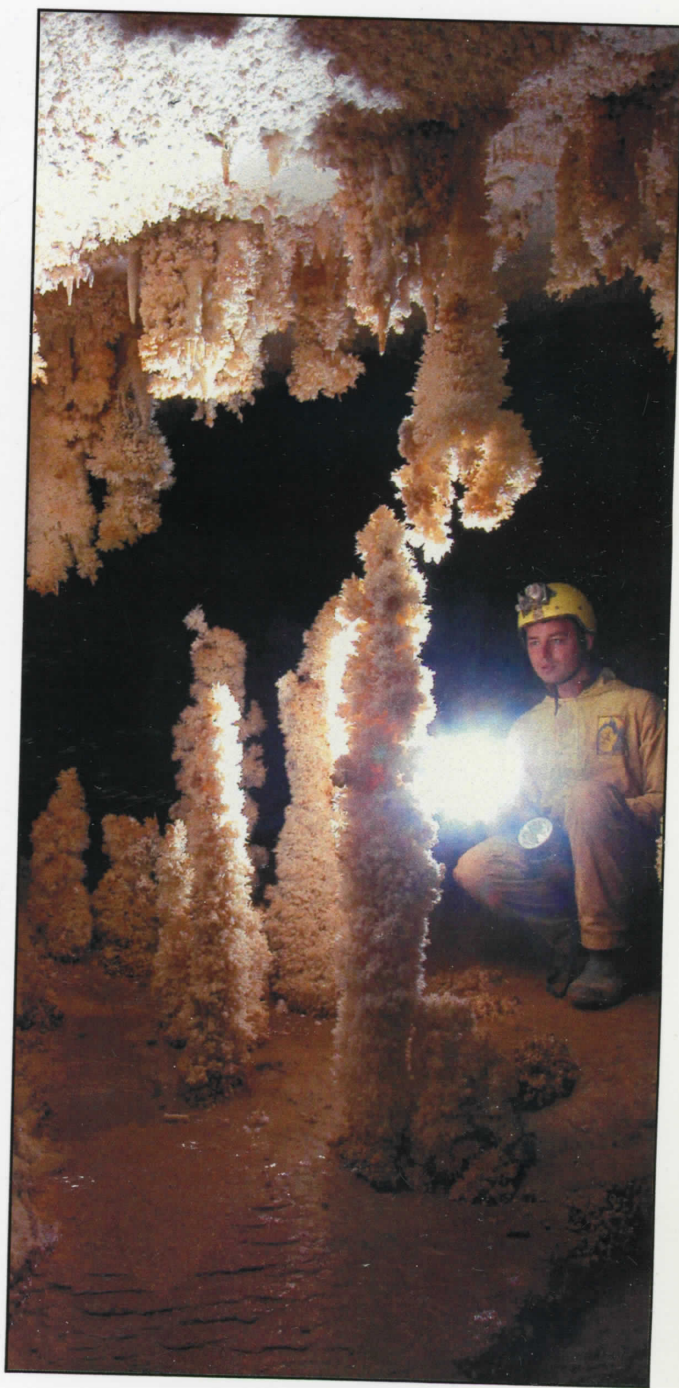
Úvodní slovo přednese
Ing. Josef Wagner

Součástí vernisáže bude promítání filmu s názvem
EMINE BOJIR CHASAR
Pokladnice krasu

Nový sál Muzea v Příboře
Úterý 20. ledna 2004 v 17.00 hodin

Výstava potrvá do 14. března 2004

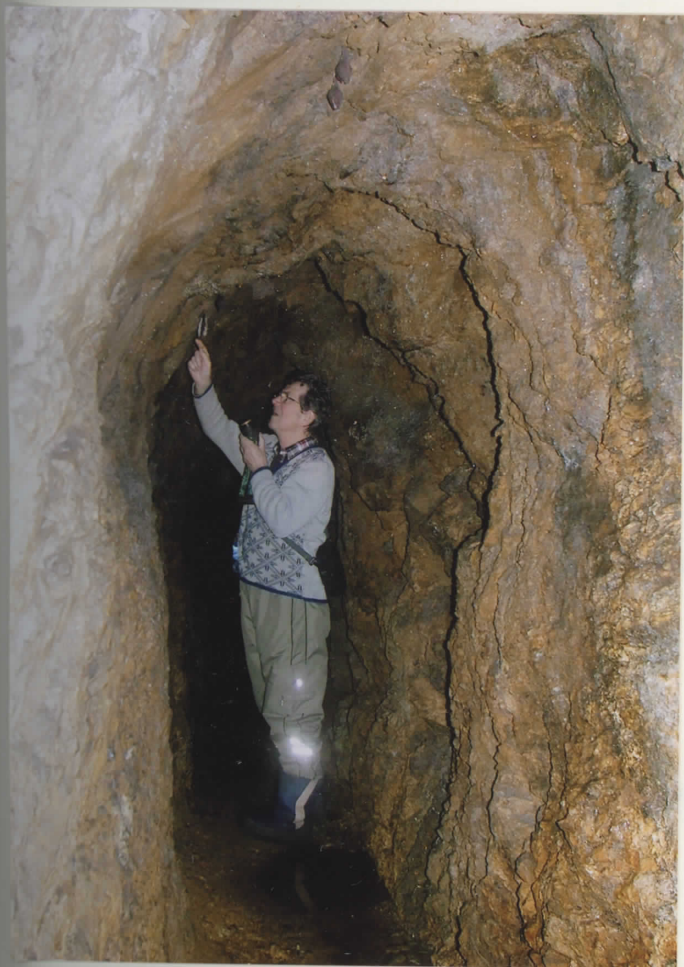
Otevřeno: úterý a čtvrtek 8.00 - 12.00, 13.00 - 16.00 hodin
neděle 9.00 - 12.00 hodin

V dole Rudoi

V dole Trdakov

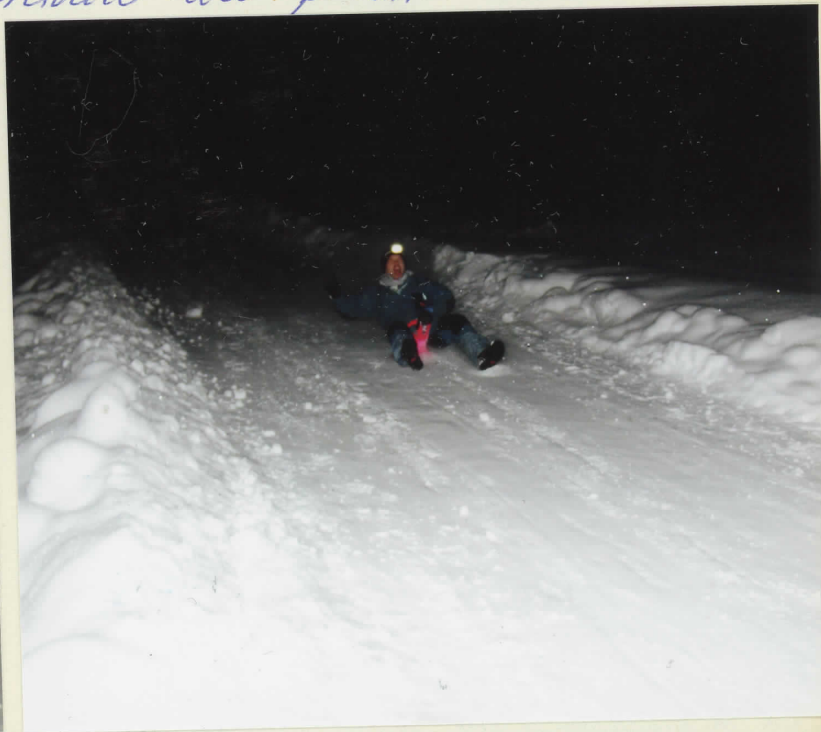
VÝROČKA

24-25.2
W

Letošní výroční vzali do rezze Všetina a připravili vkrálovství starosty kotly v Želízce nad přehradou Bystricka.

A tak jsme tam sjeli. Nejdříve sport. Někteří na běžky, někteří na snowbord a v noci jen tak na sjezd po prudě. A mezi to schůze, dídky a filmy.

2 loňských expedic a Pětava vyjezdě do Mali a vše položeno gulášem a pivem - robot kluci ze Vsetina nespomeli ani na běžky. V neděli rdnaše sice některým těžce stávalo - ale přežili všichni.

NOČNÍ RADOVANKY

A STARÉ
HASIČKY SI
MUSELY
ZATŘENOVAT

CO BUDE S DOLEM ZÁLUŽNÁ - 2.?

Po neštěstí v dole Zálužná II bylo rozhodnuto, že důl bude zasypán. Jedině co v tom brání jsou netopýři kteří tu žijí. A tak trvá tahání kdy a jak bude důl likvidován. Dnes je poslední jednání i za naší účasti. Pepa a Arnošt jsou tu za nás. I dnes chybí povolení MŽP. Takže opět odklad.

A tak Pepa a Arnošt míří do Čermné do dolu Potlachovského a Červaného. Na kaldě u Potlachovského dolu překvapeně hledí do hlubokého provazu, který se otevřel těsně za jednou chatou do hloubky snad 20 metrů. Ještě kousek a chata by skončila v podzemí dolu. V Potlachovském jsou normální stavy netopýřů zato v Červaném dole jen 2 kusy. Jako normálně.

PROPADLÝ STROP DOLU NAHALDĚ V ČERMNĚ

DŮL
ČERVENÁ - POTLACHOVÝ
NOGIV

ČERVENÝ
DŮL

V ZÁLUŽNĚ ZA NETOPIŘI 15.2

Další pokračování pořadu české televize mělo být s Toulavou kamerou tentokrát o netopyřech a brádicových dolech - a proto štáb tři lidi vyrazil s Pepou, Arnošem, Michalem, Kubou, Pepem a Arnošem do Zálužné. Měli jeti Vsetínští a sraz měl být u dolu o půl desátek. Jenže o půl desátek nám Risa sdělil - že teprve startují ze Vsetína.

Nečekáme a jdeme dolů. Pepa, Michala a Kuba jdou pro-
pasti na 1. patro a my vádeme štáb vodním světlem na
třetí patro. Jsou sice trochu šokováni když se probíjejí
smetištěm - ale brzy si zvyknou. Netopiří je hodně a tak
máme co počítat - a oni co počít.

Po poledni se dole objevují Vsetínští. Risa, Jošta, Zbyněk a
na hořejšou ještě Eto a Luděk dotal. Risa a Jošta náčekali
ani na atomkecky - uhlise dozatepáných choděch jen
tak a vyšli po koule mokří. A v ledačím dole pěkně
trpěli. A tak je raději Pepa vyhnal napřítkum dru-
hého vstupu do Zálužné II - který má být v budoucnu zasý-
pan. Jenže zatím co Jošta, Eto a Luděk šli dole zamklí auto
a nečkali u něj mrznout promozoněho Risa. A ten je pěkně
prokernal. Vykázalme z třetího patra a už jsme dáváno spakani
ale Vsetínští stále nikde. Jako vždy jsou vanku se zpožděním
No ale jsme končně všichni zedrdvi vanku a můžeme dohospodeu.

ST. JAMES
CO. BUREAU

V ZÁLUŽNĚ ZA NETOPYŘI

15.2

Dalsí pokračování pořadu české televize mělo být s Toulavou kamerou tentokrát o netopyřech a brádicových dolech - a proto štáb tří lidí vyrazil s Pepou, Arnošem, Michalem, Kubou, Pepem a Arnošem do Zálužné. Měli jeti v setiněci a sraz měl být u dolu o půl desátek. Jenže o půl desátek nám Riša sdělil - že teprve startují ze Vsetína. Nečekáme a jdeme dolů. Pepa, Michala a Kubu jdou pro-
 pastí na 1. patro a my vademé štáb vodním světem na třetí patro. Jsou sice trochu šokováni když se probíjejí smetiskem - ale brzy si zvyknou. Netopyři je hodně a tak máme co počítat - a oni co počít.
 Po poledni se dole objevují v setiněci. Riša, Jožka, Zbyněk a na hořejšou ještě Eto a Luděk Látal. Riša a Jožka něžkali ani na atomkecky - všli se do zastropených chodeb jen tak a vysti po koule mokří. A v leddém dole pěkně trpěli. A tak je raději Pepa vyhnal napřístím dru-
 heho vstupu do Zálužné II - který má být v budoucnu zasyp-
 pan. Jenže zatím co Jožka, Eto a Luděk šli dole zamkli auto a nechali u něj mrznout promočeného Rišu. A ten je pěkně prokernal. Vykázalme z třetího patra a už jsme dávno skaloni ale v setiněci stále nikde. Jako vždy jsou vankuse zpožděním
 No ale jsme konečně všichni z dřeví vanku a můžeme dohospodeu.

S-KORO ZASYPANÝ VSTUP

JEŠTĚ V ODRÁČKÁCH

13-14.3

Akce připravovaná již navýsokce - měla být hodně velkou za účasti hodně lidí. a nakonec ale do terenu vyrazili Pepa, Jina a Arnost. Nejdříve dodele nad městem Odry. Důl Odry I - vstup už byl málem zasypáný - přičemž tak vysoký 20cm. Pepa jej protopal - ale zani mše stop po malém spal. A tak jsme raději nechali vantu Janu z Badysem.

Nášesth stop nad vstupem vydržel - ale do budoucna bude nutno zabezpečit vstupem strážemi.

Sedme dle na důl Krušberk. Ale ten je uzavřen mrtvci a my sebou nemáme klíč devatenáct. A tak tentola až přitst. A proto mrtvě raději do Tvrdekava na Pepu chatu kde místo celého kluku js merentm. Skoda.

22.2.04

JEŠTĚ JAKARTOVICE

Jana Piskorová, Ladka, Pepa a přítel z Bochemie Petr. Nejdříve Jakartovice. Jenže přijedeme pod kopeček a ten jesamý led atak nahoru musíme pěšky. Kontrolu zvládneme lehce. Trochu zklamáním je malý počet netopýrů v Jakartovicích II.

Máme ještě čas a tak mírně do Skutečovic. Hlavní problém je ale důl najít. Trochu jsme pobloudili a ptali se kde se dalo. V hájovně - kde by měl být vrdík - kleně nervovní - rebot na zahrádě byly vidět zbytky po zabíjačce - určitě ne' praseť a revidel kdojsme my

NA KNĚHYNI

20.3.04

Na Kněhyni vyráždíme v dvou družstvech. Tedy...
Nedříve Petr Kolouch a Cholevík s přáteli pěkně pěstý z Čelčedné!
Tedyžsimysteli že už nakorádk nemisnik a bray toho pětice
litovali když sezapadali popad do mokrého sněhu. A tak
šli až na vrchol kněhyně do kyklopa
Mezitím Pepaskubou- na běštách vyrazí do kněhynské' jeskyne'
Sice trochu sádkem - ale přece jen na běštách je to pohodlnější
než pěstý. Zato v jeskyne' dostali zabrat. Sněhy tají velmi rychle
a v kněhyni je jat ve sprše. Tada - ledová' - valí ode vsad.
A tak vyběhají' zcela mokří. Ale vše zvládnou.

DORADESTA..

PEPA MIČI COJE
PRED PUSTEVNAMA...

SYMPOSIUM A KOMISE V BĚSKYDÁCH

2-4.4.

Jako každoročně Peparioláři' ústřední komisi ČSSR pro pseu-
dokras - tentokrát do Běskyd. A Eto hnoed vymyslel, že
by se to mohlo spojit se seminářem o Srakových sesuvách
A tak se do hlutiska Solanue sjelo nejen na 40 odborníků na
svahové procesy ale také celá komise ČSS. Zatímco pátek
je věnován korekčním přednáškám - sobota je dnem
v terénu. Nejdříve nažusterny do Čyrieby - kde se za bahníka
většina účastníků semináře a Peparioláři' porokovou exkurzi
směrem na Dátýje. A jak tam už byl tak hnoed vrazil
do Dadegasta i jeskyne "Kapradi" - a jak zjistil - tu již
obsadil jezevac který si tu pěkně nstěal.

POSLEDNÍ SBOHEM DOLU ZÁLUŽNÁ - 2

7.4

- SEVER

Tak poslední chvíle vstupní
šachty do dolu Zálužná "sever"
jsou sečteny. Do smrtáku v něm báňský úřad
bude nekompromisně zasypat. Ale jak pravilo MZPČR
před tím nutno přemístit zimující netopyři do vedlej-
šího dolu Zálužná 1. A tak se vyrazili - i za nějakým
výdělkem Pepa Amoš, Michal, Kuba, Martin a Božka
luděk, Písa a Zbyněk - kteří jakouždy přijeli pozdě.
Do šachty sjíždějí Pěta, Martina Michal a hodinu pozdě
Božka a Zbyněk. Dlouhosa nosy vají - ale kolem poledne
vysíláctku kdesi iže prvních čtyřicet netopyří je v brance.
A tak rychle vzhůru a přenosť do Zálužné 1.
A k dole vyrazí na další lov. Odpoledne je v pytel-
cích dalších více jak 50 netopyří - a to je už. V šach-
mohou nakoru. Ten vypuštěm netopyří na novém
zimovišti se rozletají po všech částech. Vytáhli jsme
a zachránili sto stočku. Ale to ještě nebyl konec našeho
působení na tomto dole. V sobotu tu ještě mří Kuba s
Lukášem a Jirkou Macurou aby zlikvidovali starý,
uzdvár a pomohli instalovat nové mříže pro sypomí
kamenne drti do vstupní šachty. A to bude konec.

NAPOSLED
DOZALUŽNÉ II

CO? JA?
MUSIM ZA TEBOU?

RŮZNĚ V BEŠKYDÁCH V CYRILCE A KNĚŽYNI

1.9 a 6.5

Nejdříve se odětovala česká televize - zase nějaké
natáčení v Beškydách a Radkosti - a tak je bareme
do Cyrilky. Tedy Pepa a Jana. (Ti) Pistori budou
brzy slavnější jak Statone a Bardotka - furt na
obrazovce!

No ze štábu u televize nikdo nec srdma
šel do Cyrilky jen kameraman - a ten to dostal přika-
zem od šéfa - a tak jsme byli vše. Hereci, technici, tran-
sport...

No ale jakovšak vše jsme zvládli.

6.5 Na Kněžyni na pravidelnou kontrolu vyrazili Pepa a
Láďa. Na hřebeni mají ještě zbytky sněhu a v podzemí
to bylo znoť. voda nands tekla odevšad.
Ale udělali jsme odět terčovok měřidel avon.

VSTUP DO DOLY
FRANC FRANC

KONEČNĚ NALZEN!

30.5

KDO? DŮL FRANC FRANC

Po dvakrátě jsme hledali důl Franc Franc v okolí Malé Moravky v Jeseníkách. Marně. Až dnes Deda Arnost Pepa a Badys jej našli a hned sedoněj podívali. Určitě v něm bude vzimě hodně retopýřů. Je velmi zajímavý. A tak to vypadá uvnitř:

N A ZA'RÝTICH TO VYPADAJ JAKO BY SBÍRALI BORČIUKY

.. A ŽA SE NIČ...

OBZEV SALAJOVY JESKYNĚ

13.6

Nejdříve Arnošta Topa vyrazili na Krákovy aby odacili
tercová měřidla a pak změnil směr na Pustevny a
Zdrýje. Tam už původně všichni - prý hledali jeskyně - nové.
No když jsme přijeli - zjistili jsme že zatím nic nenaleli
A tak začínáme explorovat společně.

Nejdříve v prohlubni uprostřed louky - koleto vypadá
za chvíli jakoby tu narukovala četa krtků. Ale marně.
Vlase Topa objevuje prohlubni podobnou zadržku - a začíná
v ní kopat. Za chvíli sůl začíná padat níkam dolů a
do kopání se vrhá ještě za půlminut jako krtěk mizí
v podzemí - a jeskyně je na světě. Zatím malá, ale
za zatím neprůlezným otvorem se otevírají další chodky.
No někdy na příště. A jak ji nazveme? No Salajova
díra, a kam povede? No to se uvidí.

CO TAM DOLE ASI BUDE?

TAK TADY BY MELA BYT JESKYNE ?

TAK TO VYPADALO PŘI OBJEVU

A JOZVA KOPE...

AŽ SE PROKOPAL...

ČATYR DAG

25.6-12.7

JOSEF WAGNER
JAKUB WAGNER
LADĀ PISKOR
ZDENĚK KUBIK
JOZEF SALAI
PETR STOLARIK
PAVEL DOBEŠ
JANA WAGNEROVA
JANA PISKOROVA
ALCA STOLARIKOVA

- 25.6. V 17⁰⁰ jsme kompletně nůžeme vyrazit směr Polsko. Trochu nás zdrželi vsetřáci kteří jeli ještě vyvodnout 10 balíků kofol od sponzora. Ale, ještě nás zdrželi nepodkopitelná zrcpa za krátkem - no polské cesty. Ale jedeme dále ve 3⁰⁰ jsme v Medyce
- 26.6. Stále na vykop - kjev trochu bloudíme ale vymotáváme se a dál. Strádají se řidiči i dobdvane náfta a stále lez pětiky.
- 27.6. ve 4. rano projedme vjezd na krym a v 8⁰⁰ zvoníme u šose doma. A už to začíná. Potřební vodka. A mrtíme na čtyřdag vybavení kartorem vodky. Ubytovadně u mramorů rukolac' chatce a značně unavení všim cestou i vodkou skladujeme si je ještě naše fotbalisty - ale pak...
- 28.6. Zamodopijme portvoin a každý se všichni buď vyrazí Pepa s Bobkem a našimi modelkami na fceení mramorů. Ošetří do tere nu něco objevit. No kromě bučky s pivem - nic nového objevili.
- 29.6. Vstáváme krzordno neboť dnes jdeme do Nižného Bojru. Už to jediný odebrat vzorky sedimentů - neboť někteří naši vedatři že krystalu v Nižném vznikl z nich. Bdužel Bobkov je nějak zle tak jej nekdávme na povrchu v pěti jany a doktorky Alči. Snad to přežijí. Převlékáme se a chystáme zbytek se přemístuje k Bojru.
- došli. Nejpochvěji se chystá Láda - neboť lano a propasti jsou jako kaničci. Sestupujeme k uzavřenému ustupu a odhlazujeme balvany které jej uzavírají. Respektive golom zdeněk. A jdeme dolů. Yozka s Pepou vystrojují první propast a traverz. Transportujeme vaky s materiálem a mále jsme museli i Ládu, který si na traverzu zabejoval - ale nakonec jej překonal.

A zatímco bereme vzorky v
sále krystalů. Jozka se Zden-
kem vystrojují další pro-
past. Brzyjsme zanimi a
mířme do domu Ponori.
Tady je vrstva sedimentu
snad největší. Bereme
vzorky a když buďme do
tubek začne nám se pod
nimi nadržet. Zeby tam
byly prostory? Ale to
chce kopat a hodně. Snad
příště. Mířme do
Nokturna. Tady místo
kde jsou sedimenty
nacházíme jen velmi

těže. Vše je překryto krystaly. Největší záti přece jen nacházíme
odkryté sedimenty a bereme vzorky. A Zdenek se hned pokouší se
zde někam prokopat. Bohužel nic. A mířme dál.

Do domu červených mdků. Tady je sediment
těžký křemík opravdu dost.

Zatímco Pepa a Lada berou vzorky. Jozka
kuba Zdenek a Peto vystupují do
sále dva a tři leti sekce paleontologů. A jak
hlási po návratu - někdo totam pěkně
postápal. Vše je naplněno křemíkem
a tak můžeme zpět. Likvidujeme
lana a vystupujeme ve velmi dobrém
časem a porrech. Přímo mezi turisty.

A samozřejmě hned do kiosku na
pivo. Jedna - dvě - tři rundy. Marno
v podzemí bylo sucho. Vyšli dvam
u vstupu do jeskyně a jsme atorkit,
pěkná atrakce pro turisty. Mnozí
si nás fotí jako exotickou zvěř.
Ještě, že nám nedávali kostky
cukru do ruky. Nabylo juchů.
Za to více nám juchů nebylo
Vadřa v noci nás budí Zdenek.
S Bobkem není dobře. Bolesti břicha a

a korečka. Spojíme se sá sou a hned mířme do Simferopolu
do nemocnice. Hned se nad mím sešlo koncilium a výsledek
je jasný. Operace. Okamžitě. Jen jsme doufali, že to
bude sleepak. A byl - gangrenozní - ale byl. A za půl hodiny

je Bobek bez něj. Finám spadl kámen ze srdce. Čekáme v nemocnici
až se Bobek probudí a ráno všichni musíme jít zpět na čtvrtý
Dag. A hned to samozřejmě musíme oslavit... Až se Bobko sápe střev
Trdce nečehá a tak jdeme pokračovat ve focení - tentokrát
turistickou část Emine Boir. Totéž za peníze provozů a tak musíme
furt přerušovat při
četných exkurzích.

Hlavní star je Jana D-
skorova, která si při
focení vyzkoušela
všechny polohy. Proj
tolik polohy, ji ne
naučil ani děda.

Zbytek výpravy vy-
razil do nemocnice
zkontrolovat, zde
krymské sestřičky si
nehrají s Bobkorem
střevem. Bobek je ale
v dobré formě a je
centrem pozornosti

personálu. Snad tomu pomohlo i 100\$ které dal Saša doktorovi.

14. Pokračujeme ve focení a začínáme explorační v domě Kečkomet.
Zdeněk vede skupinu do Kečkometa - kde jak pravil Saša
skusíme svými očima dom prohlednout zda nenajdeme
nějaké pokračování. Jen tak najít setu uzmienedd.
Atak snad mikroexplorace a vrátím. Ale to další dny. Neboť
dnes má Saša 51 let a chystá velkou oslavu. Atak
odpoledne všese vrhá na přípravu. Naše holky pomáhají
v přípravě šurpy
a šašliku a i šest
vše propuká Dřijí zdi
i mnoho našich
starých známých.
Děda Vasja, Larisa
vodka, konák,
portvajn, tečou
proudem a pro
jídlo nestačí stoly.
No oslava velká.

SÁŠOVY
NAROZKY

KDYŽ KLÍČ
SPADNOL
MEZI H....A

DO BACHČISARAJE

2.4 Pátek - pro někoho mohl být i nešťastný. Pepa vyráží fotit plát, kluci stríleli do Kečkemetu - a Holky - ty do hajzlu. Tedy málem. Neboť Jana Wagnerová šla naWE a jen si dřepa už byly klíče od Borera na ant hajzlu mezih.....

Zavolaly na pomoc specialistu a přišel s dlouhým smettkem - a tak dlouho lovil až klíče vytovil. Mezitím Jarna svým tělem bránila vstup do záchodu aby tam tansté nahodou klíče nepřestali. Poté klíče hodinu desinfikovali a dezinfizovali aby mohly také vyrazit na plát.

Mezitím v Kečkemetu Idenkv team zkouší stěh - rozšiřují jednu z puklin - ale marný zádny objev.

3.7 Pokračujeme v Kečkemetu. Idenkv, Lida, Peda, Jaska, Kopa, Lozi kam se dá mamo Kečkemet má pokračování dobře ukryto. Vylézáme z Bgiru u vstupu čeka Pilot Vladimír co vysypal černochy nadkengem - a zase sestaví.

4.7 Balime - ale ještě ráno foti Pepa s Janou v Tygríchodbě v Mramorné a pak už do Simfropolu nakládáme Sdszu potvoir a jedeme do nemocnice za Bobkem. Ten už je tu jak doma a tak můžeme odjet do Bachöisaraje.

Ubytovárámese a hned se chystá další oslava. Jana Piskořová má 40. narozeniny. A to se musí oslatit.

5.7 Dnesek patří exploracím Plátům Quastim nad Bachöisarajem. Promi vyráží Pepa a za ním ostatní

Jak ale brzy poznáme přízrak plát nad základnou nebude níže jednoduchý. To co dále vypadalo jako les je nepromiknuté houš' pení tmí, ost' a kdom' čeho jstě. Projít jím by mohl jen fakir. A orientace vněm je nemožná. Průj se otom přesvědčil Pepa a hned za ním Jaska. Ostatní to raději nezkoušejí. Ale i tak vnitra plata pojedskými ch nemí ani památka - jutině na okraji Quasty

PSEUDOKRAS
NAD
BACH ĆISARAJEM

v kolmých skalních stěněch. A jediné co zbývá je jít po okraji Quasty a tak jdeme. Objevujeme několik jeskyní - ale jak je vidět jsou tyto pseudokrasové jeskyne v křídle známé a tak je pouze zaměřujeme a jdeme dál až do míst kde džungle dosahuje okraje Quasty a jít dál lze pouze džunglí. Vyrazí pouze Zdeněk a Pepa. Ale brzy se vzájemně ztrácejí. Zdeněk má GPS a Pepa nastěší nakonec potkává nějakého domorodce.

Alo přesto bloudění nebylo marné. Pepa lokalizuje zajišťovací rozsedlinou jeskyňu která zaměříme příští dny. Totálně vysušením horkem na plátnu nerozhodujeme vyrazit k mrtví které je od nás asi 30 km. konečně si i umyjeme týdenní špinu a podíváme se k velké holky. No mojí ch tu nebylo a nepomohla ani naše přemýšlení v plavkách a bychkom nějaké přilákali

6.7 Holku jdou natrka my mapovat věra lokalizovanou jeskyňu. Horko je velké a tak po skončení

měření jdeme do Bachčisarajje naproti Bobkovi - neboť je u nás Saša přítvoze. Samozřejmě jej čekáme v hospodě se piva - což tu ale není jednoduché. Neboť najít hospodu kde by měli alespoň 10 piv ve třinácté oblasti není jednoduché.

Probek je snáma a můžeme vše oslatit večer v tatarské restauraci. Místní speciality - pivo-vino a to a chata za 10 lidí - no směšná.

4.7 Den patří Simferopolu. Natápuj vína a vodkay a pak zpět se Sašou a Igorem kde pro nás je připraven pravý tatarský sašlik z berana. Zase občerstvení vše končí nočním diskotékou z hudbou linoucí se z automobilů.

8.7 Dnešek patří ekurzí do přístavu Balaklava, který pro veřejnost byl otevřen teprve před dvěma roky. Tady nás čeká gackta, kterému si postaral Sergej, náš nový známý. Ale to není vše - na gacktu nás čeká ještě televizní stánek Krymské televize.

NA
VÝLETĚ
V BALAKLAVE

Nabalaklavě nás opravdu
všichni čekají a na loď je-
me se najedli. Jachta
je pěkná - ale druhá
kormidelnice ještě rezá!
Nikdo ani moc nesjí májí
všecky hornad přístavem
všichni se soustředí optě
na všechny pod katankou
kormidelnice.

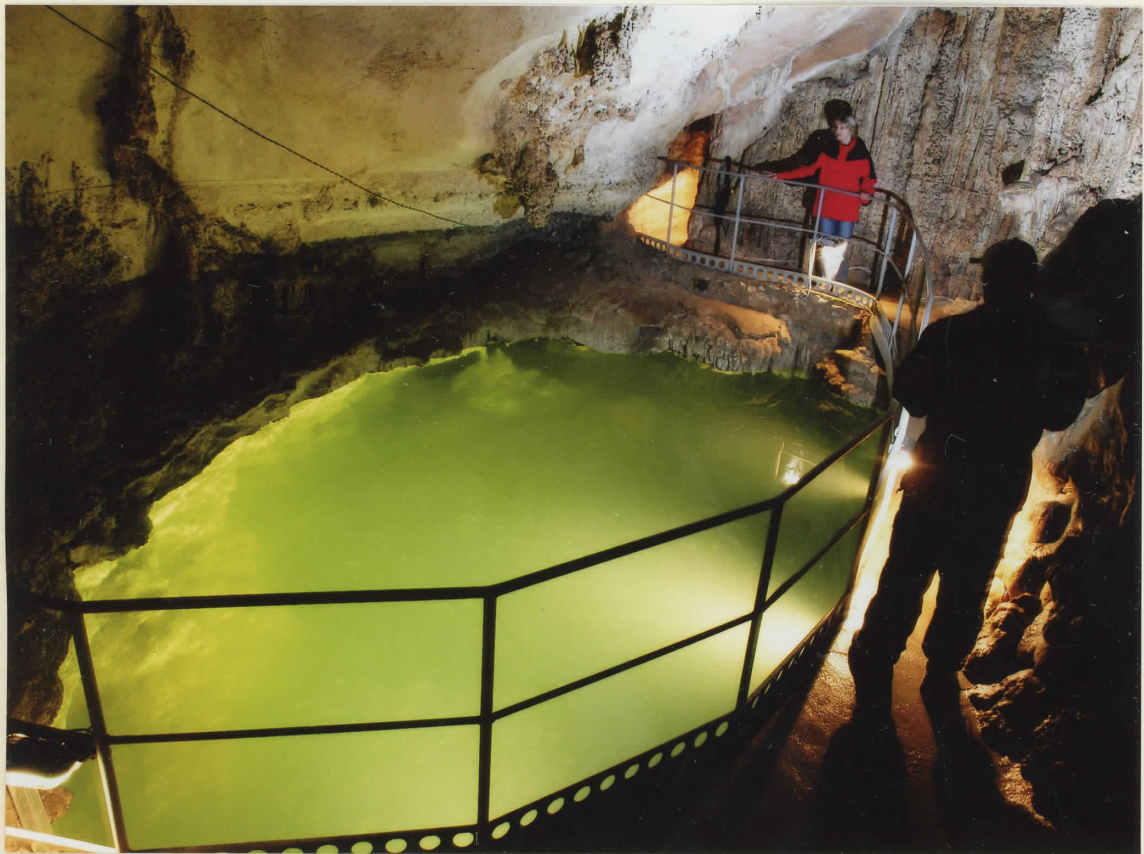
Je patrné že jsme v byzantském
vojenském území. Do hor
vádce přímo z moře nepáka
tunely a jak říká Serjoža
oblem hřebeny jsou provrtány
chodbami kde v minulosti
la možná i dnes) byly továrny
a laboratoře. vojenské.

Ale my plujeme dál. podél skalnaté ko pobřeží.
Kotrimé u kolmé obalmí stěny do které vade nějaká jistě. Prohlížíme
i ji a plujeme na širé moře. Kapitán zastavuje motor a vytáhne plachty
nabíží nám zábavu - házení na laně za lodí. Dohud byla
aktivována pouze kosátka - rychlost lodě nebyla velká - tak to byla
zábava. Pak ale Sergei vytáhl další plachty a láda si uvázal
lano kolem ruky a vrhl se do moře. Jenže co se dělo pak to řeškal.
I když to vypadalo že loď shoro stojí - rychlost měla velkou. A láda
začal polykat anděličky a mluvil o pomoci. Frm' se m'ím vrhnu
kapitán a neritím skočil loď a její zpomalil. No láda to přežil.
pak - už opatrně - hupsl do vody. Jarka skubou. Zachráni byl Jarka
bez plavek - které našel přistály Jarkovi přímo na ksycku.
Odpoledne se vracíme do přístavu a zpět do Bachšaraje. Tam nás
naši kamarádi nám připravili šašlity na mnoho způsobů.

9.7. Všemá svůj konec - i tato výprava. Balíme a o Simferopolu
se loučíme a v poslední vyrazíme opět na sever. Nebo neona' cesta
Zaporož' - trochu bloudím v Dněpropetrovsku - noční bouře před
Kijevem - síleň stání před polskou hranicí kde do šroubku
probírají traccy a ne a pašující. Poldy a o neděli po
půlnoci jsme v Boku m' se.

Σπήλ "Κοκορέν"

HLEDÁNÍ DALŠÍCH DOLŮ

21.8
28.8

Čim dál tím více se nám nastíl dostávají žádosti na uzdravky různých dolů - dolů které mnohdy ani nevíme kde jsou. Atak jsme dravíkendy pátali kde vlastně jsou. Nejdříve Jana s Pepou natolech cestou necestou prošli dolů moravice ad Zálužně po útkov, a lokalizovali doly, které mají pracovní názvy Starý Šifrák a Šifračka asi 2 km ad Zálužně. Cesta sice většinou moc jako cesta neupadala. Většinou kola přendšali na sadách nebo brodili onimi moravicí.

Občas sa cesta změnila i na korolazecký terén ale vstupy do dolů byly natroženy.

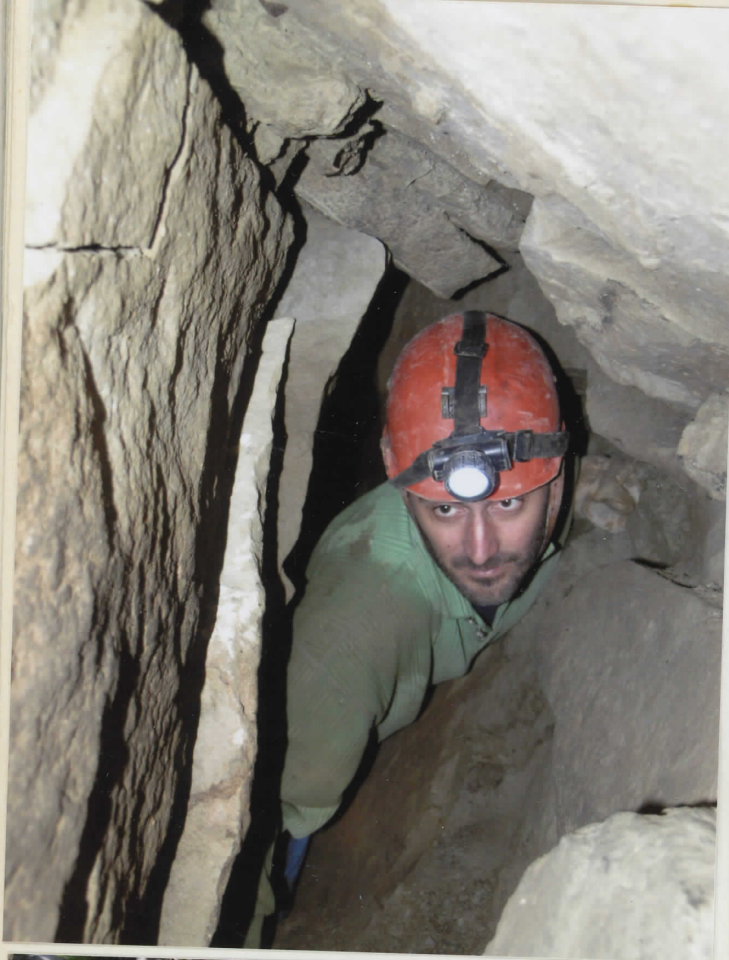
Tyden nato vyrazili Pepa s Kubou do vesnice Pohor. Tady někde má být Zlatý důl. Atak Kuba s Pepou hrázdí na kolech oholí vesnice. Na polích, Lesem, kromě nahoru dolů a důlní koda. Až pak je sápadlo seprat se svrasnici domorodci. Abylo to jasné, Důl byl pár set metrů od nás. Zklamám'm je ale to, že z dolu zbyla vstupní šachta hluboká asi 7 metrů a zbytek je zasypán sepadky.

Přemíšťujeme se proto do Klokocova kde jsou doly, které jsme lokalizovali před deseti lety adres je zkoušíme najít znova. Opět jezdim terénem nahoru do dolů - ale nacházíme je.

Důl
STARÝ ŠIFRAK
I

VSTUP DO JESKYNE
"SALAJOVA" D'RA

.... A HLEDÁME NA ZARYJÍCH DALE ...

PRŮNIK DO SALAJOVY JEŠTYNĚ - ROBJEV MÁ ASI 50metrů

4.9.

Po dlouhých přípravách se konečně dostáváme na začátek pokusit se prorazit dále v objevené Salajovské jeskyni. Pepa, Kuba, Arnošt, Joška a Bobek vyrazí na začátek úzina zatím neprůlezná je přímo na dně vstupní propáště. Nejdříve sedlo rozsekává m' úziny pouští Pepa a pak ho strčí, dá Joška a Joška seka a seka až puklina je průlezná pro nejšikřejší z nás. Nejdříve zani mizí Joška následován Bobkem.

Pepa s Kubou zatím začínají kopat sto metrů od objemu. Ve dvou metrech zjistí, že puklina je velmi úzká a dál neprůlezná. A tak Kuba mizí v Salajovské díře za ostatními. Postupně prorážejí objeveným labyrintem chodeb, jehož délku odhadují na 50 metrů. Vše je čerstvé a je nutno chodby čistit od volných kamenů a šesti. Kuba vytáhl jedním malým volným kamínkem a hned za m' se sesul několiká tunový blok.

První průzkumy v nově objevených prostorech končí a kluci jdou van. Joška se úzinou propáště jako Rad, za m' mu lehce Kuba a jedenáto Bobek. Jenže marně. Pokouší se prorazit úzinou několikrát marně. Odstrojuje vše ze sebe i horní díl montérek - vše marně. Můžeme myslet, že bychom nemuseli Bobka v díře nechat dozkubnuti. Pak ho ale napadlo zkusit vyčistit van nohama napřed - a zdatitose. Bobek je teď vance. A my musíme konstatovat, že v Beskydách jedlási jeskyně!

ΣΑΡΥΣΣΕ ΝΑΔ ΣΑΛΑΧΟΒΟΥ ΔΙΡΟΥ

KRNĚHYNĚ MÁ NOVÉ MŘIŽE

13.9
19.9

Ty staré už byly pěkně prázdný rezi, nešty zamýkat a tak to v Krněhyni vypadalo jak na rdclaváku.
A tak Arnošt, Zdena, Jakub a Lukáš obětovali dva víkendy a mříže vyměnili. Nejdříve zlikvidovat ty staré - ale jak se ukázalo šlo to ještě pěkně drzele a rozřezat starou mříž nebylo vůbec lehké!
Ale pak dopasovat novou mříž - nebylo onie jednodušší!
Ještě že Arnošt je zdatný zedník. No jak dlouho udrží mříž vydrží to uvidíme.

Faint, illegible handwritten text, possibly a date or description, located to the right of the top photograph.

OCHTINSKÁ JESKYNĚ, KNĚHYNĚ ...

Ochtinská jeskyňe na Slovensku slavila výročí objemu. a největší oslavu byl pozvání Pepa. Ale hlavně nato abyckom zde představili materiály z Emine Bogit Chasar neboť i "ochtinka" je aragonitová jeskyňe - a jak Slováci říkají nejkrásnější na světě. A tak jsem jim předvedl jak jsem tak vzorky aragonitu. O jejím vzniku (zatím jen předpoklady) tu hovořil Vašek Čížek - dnes prezident české akademie věd. Kostavám samozřejmě patřilai slavnostní přehlídka jeskyňe symposium a recepce.

A hned pak na Kněhyni. 1. listopadu opět zachtěla česká televize natáčet pořad o Kněhynské rezervaci a samozřejmě tam nemohly chybět informace a záběry z Kněhynské jeskyňe. A tak Pepa s Armaštem museli snísti.

NIAD VELKOU
PROPASTI

S POLÁNKY DO KNĚHYNĚ

20.11

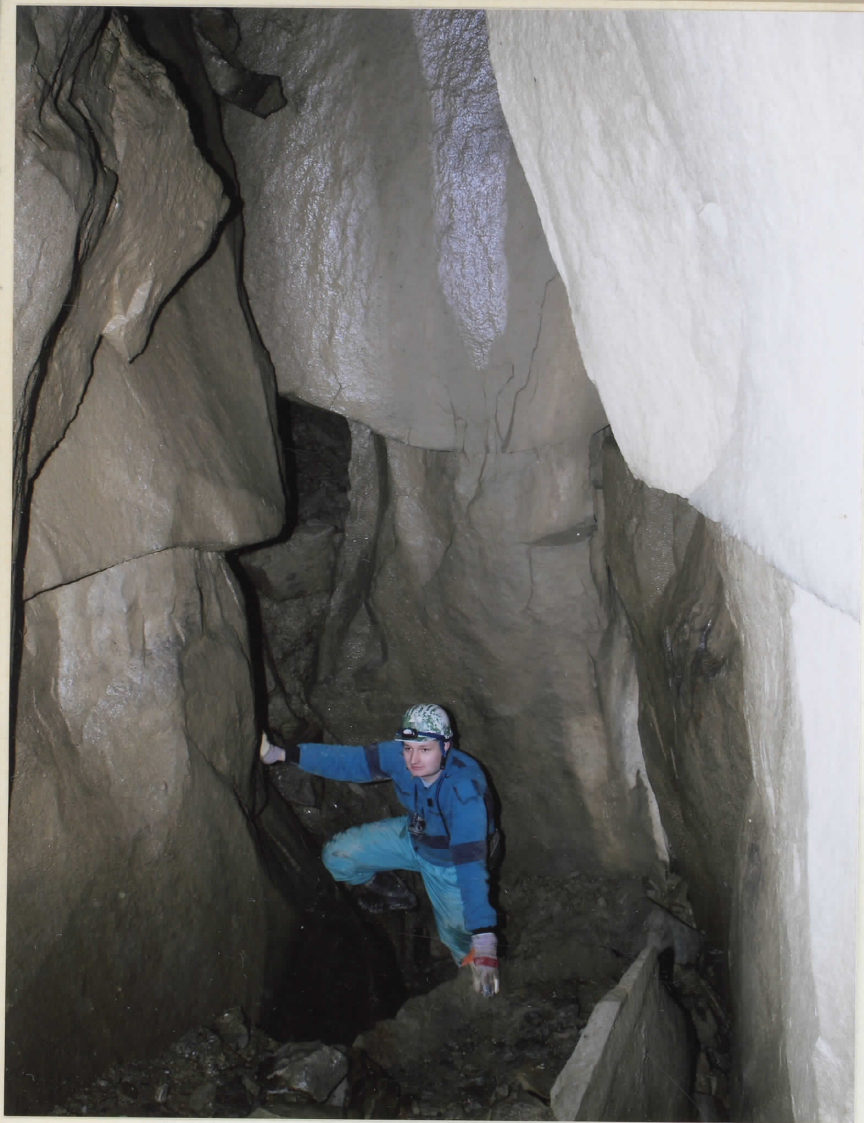
Ohlásili se nám opět naši kamarádi z Polska z klubu „Baskidského“ že chtějí do Kněhyně. A tak jsme je museli doprovodit. Pepa, Kuba, Michal, Yožka a Pavel Kotrba čekali na 12 poldků v hospodě Kněhyně. Okolo poledne fremidiauty dorazili. Deset s náma vyrazilo na Kněhyni a dvasami na Cyrilku. Když jsme vyřídili byl na zemi s něhou poprašek. Ale nebe bylo černé a začínala sněhová vánice. Času málo a tak jsme se rozhodli vyjet na horu auty. S problémy jsme se pomalu stoupající sněhovou pokrývkou probíjeli do sedla. Ale v polovině nás zastavil velký strom spadlý přes cestu. A tak couváme kilometr zpět a na horu k jeskyni pašty. Za šera kni přicházíme a Poláci se vrhají dolů část přes velkou propast a část přes Netopýří chodbu.

Frem Polkam dělají tracku potíže žebříky a plazivky - ale nakonec je dost dříve dolů i nahoru. Vyřídíme za tmy a mažeme ve vánici dolů a postupně se opět všichni setkáváme v hospodě Kněhyně. My jsme všichni - ale chybí nám 2 poláci z Cyrilky. No snad se najdou - neboť Poláci se přemísťují na nocleh na základnu Ostraváku na Štramberku.

A tak ve strašné vánici míříme domů.

ONDRAŠOUKY
PRAVA ČÁST ...

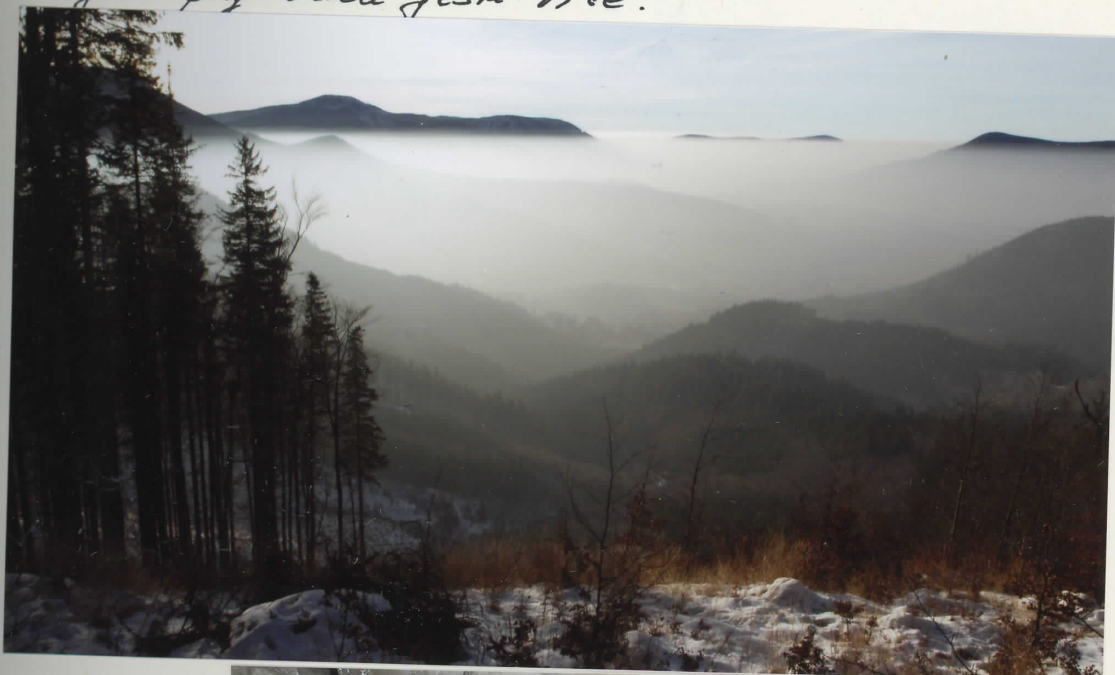

ONDŘÁŠOVKY

10.-12. 2004

To lesnická škola z Bílé sechtěla podívat
co je pod lysou a tak Kuba, Pepa, Láďa a P. Kdoubek
vyrazili pro ně na Lukšince. Na horách byla invaze
a tak počasí bylo idedlmí - až nato že nebyl smích.
Každě přišlo 12 studentů i s učitelem a tak jsme je
dolů brali na 2 skupiny. Dotonce hruďoucí lesnice
byly i dvě holky (na které se Kuba s Petrem těšili
nejvíce - i alky se podívaly do vstupu (do kterého do-
konce jedna ponořila i nohy) a pak rovně daly.
A tak jsme spočítali netopýry a zase vař. Právě
jich prý bude ještě více.

POHLED
NA HŘEBEN
RADHOŠTĚ

VE VSTUPNÍM
DOMĚ

VSTUP DO DOLU "STARÝ ŠIFRAKŮ"

CHODBY DOLU STARÝ ŠIFRAKŮ,
ZAPLAVOVANÉ VODOU...

DO TĚTO VÝŠKY STOUPÁ VODA...

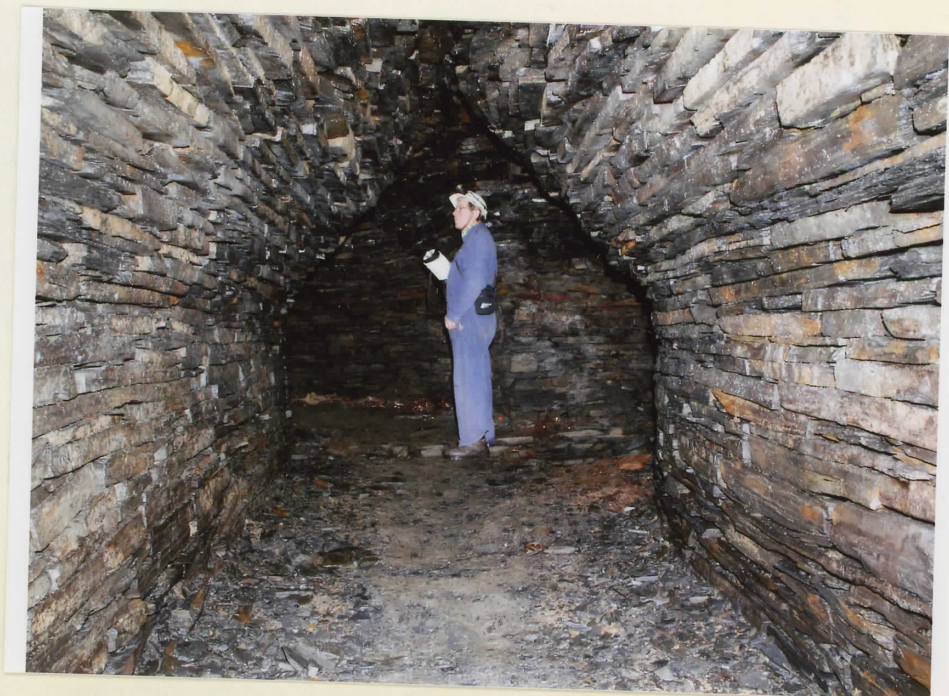
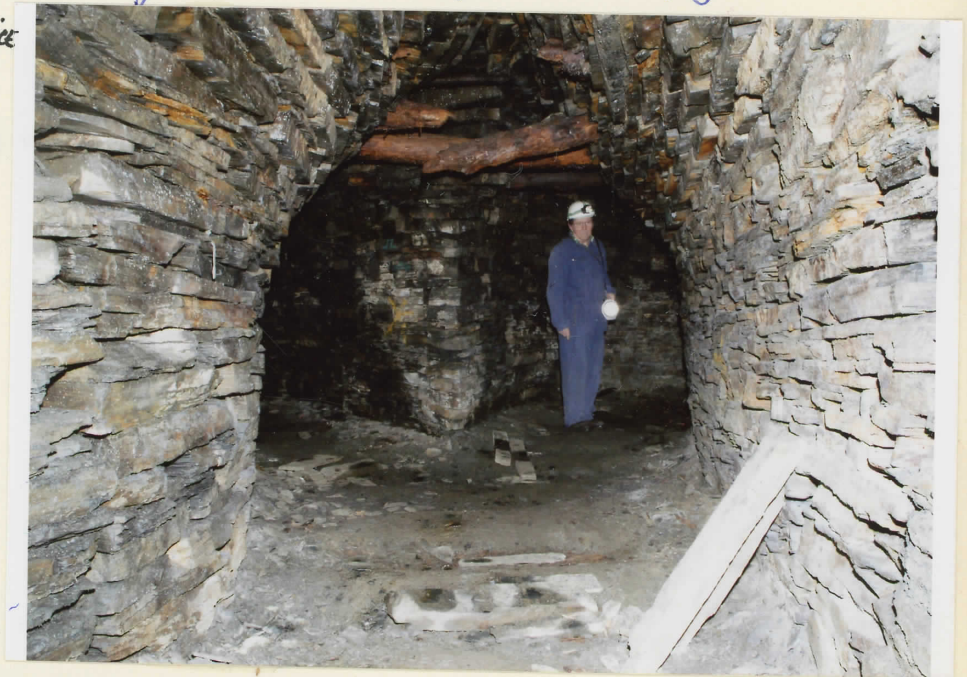
... VE WOOD BOYSU ...

Jako vždy - v prosinci do dolu....

Nejdříve Pepa s Arnošem vyrazili do Zálužné
aby poprvé kontrolovali nově lokalizované doly
u Zálužné nad Moravici. Doly jsou nazvány podle
chatové osady nad kterou leží: Starý šifrák I a II.
Starý šifrák II je pouze jedna komora sedvěma
retopyry. Zato Starý šifrák I jedůl poměrně
rozsáhlý - ale na první pohled je uvnitř jasné, že je
často zaplavená vodou až po stop vstupu při chodby a
to se retopyrním nelíbí - a proto tu ani nejsou. Ani jedůr.
Odsud míříme do pravidelně kontrolované dole
Staré Těchanovice kde je standartní počet retopyrů

V DOLE ST. TĚCHANOVICE

V DOLE "KLOKOŽOV"

A týden nato vyrazí stejným směrem i Štěpán a Badysem
opět do Oderských vrchů na kontrolu Wood Boysu
a dolů nad Klokocovem, kde jsme nebyli už řadu
let. Důl má vyvrácena ocelová urata, která skončila
někde ve sběru stejně tak jako desítky ocelových kol
důlních vozíků, kterých je v dolě opravdu hodně.
Ale v okolí dolu se asi vůbec neví, netopýřím nebot
tu zimuje jediný *Myotis myotis*. A co dál dokonce říci?

No přece na Silvestra k Mildovi.

Cestou ještě kontrolujeme důl Olsovec a konstatujeme,
že letos jedou jen ti skalní. Wagneri, Piskori a naši přítel-
mivi. Ostatní můžou jen litovat.

